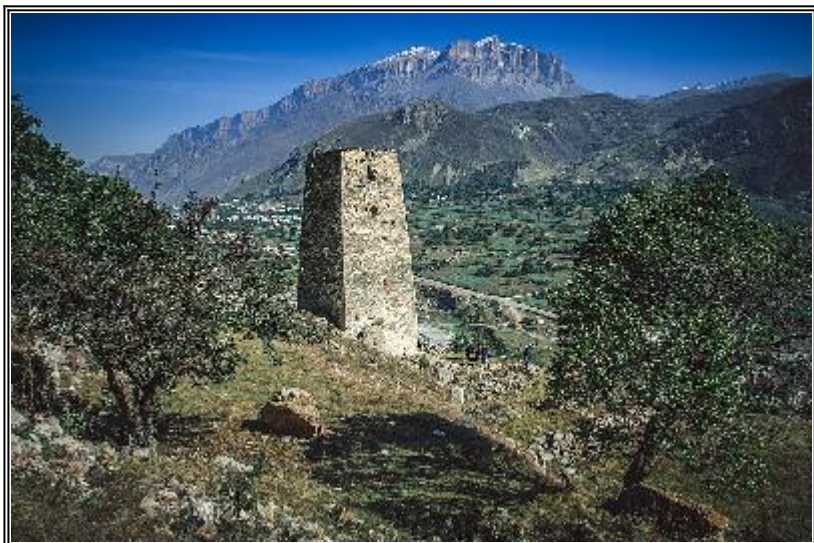

15.11.2019 г. / 16:23:15

Истинската история

Поредно допълнение към "ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ"

Крепостна кула в Балкария

В Северен Кавказ има област Балкария, в която живеят балкари.

Там е най-високият връх в Европа - Елбрус, от който извира река МАЛКА.

...

Според резюме на доклад от научна конференция по случай двадесетата годишнина на специалност „Индология“ в Софийския Университет „Св. Климент Охридски“, на доцент д-р Я.Й.Шопов, Т. Ялъмов и доцент д-р Л.Т. Цанков от „Институт по интердисциплинарни изследвания на древни цивилизации“, **са намерени общо 1020 общи по значение и произношение думи в българския език и хинду. Учените твърдят, че това навежда на мисълта, че в хинди са останали следи от директни древни контакти на индусите с жив древнобългарски език.**

Ето само някои примери за аналогия между **български - хинду** (в скоби е значението на индийски):

бадем – бадам; сандък – сандук; кебаб – кабаб; китна – китна; бай – бхай; шум – дхум; фучи – пхукна; харч – харч; кихна – чхихна; чорап – джураб; чорба – шорба; тапа – тхаппа; топна – тхопна; гътна – гхатна; сгурия – гхурия; тор – тор; гугутка – гхугху (вид сова); хубав – кхуб; потна – потна (намазана); лик – лик (черта); тънък – туния; вещ – веш (дрехи); куртка – курта; пижама – пажама; панталон – патлун; шалвари – шалвар; шал – шал; гердан – гардан (шия); грива – грива (шия); рана – сарана; дух – рух; хан – кхана (къща, ядене); дайре – дайра (кръг); сандал – сандал (сандаलोво дърво); тава – тава; ден – дин; пакет – пакет; хили се – кхилли; урна – урна (отделя); лъха – лахар (порив на вятър); тикна – тикна (опира се); топна – тхопна; плаване – плаван; пека – пакана; пийна – пина (пия); руча (ям – шоп.) – ручи (апетит); кара го – карана; тръпна – тарапна; тънък – таник (мальк); побягна – бхагна (бяга); лай – лай (напев);

Освен общите думи, в Индия са открити 647 различни древно - български етнонима (имена на градове и местности (топоними) и водни басейни (хидроними) образувани с основа родовите имена на древните българи (кутигури, утигури, Дуло и т.н.)). 45 имена и синоними на ведически или хиндуистки божества (които са на санскрит), имат значение в българските имена или фамилии, или имат функции, които се разбират на български. Например Калин е един от известните митологични герои в Ригведа. Такъв е и Дамянти. Янтра на хинду означава извит, р. Тунджа се свързва с индийската дума тунд – бърз, в Рила има връх Кабул, връх Дженгал в Пирин е аналогичен на хинду думата джангал – горист, а връх Газей в същата планина на индийски означава непобедим.

Учените пишат още: „За изследване на сходните роднински термини в български и хинди търсихме 67 български роднински термини в хинди... От тях в хинди намерихме 43 сходни думи (64%). С това хинди се нарежда на първо място

(след урду) по сходство с българските роднински термини измежду всички съвременни официални езици.

Ето и някои сходни думи между Български и Санскрит:

името Българин, отбелязано в санскрит ॐ е bal ghara, изговаря се бал гхара = бългхар, (поради липса на звука Ъ в другите езици) и има значение на Сила, Мощ и Дом.

Траки на санскрит ॐ, означава звезда, командир и кормчия, произнася се т̀арака

Цар на санскритски ॐ śira със значение Глава. На Персийски ॐ (sar) също означава "глава"; а така също ॐ sarvar е главатар, предводител, принц, господар; с подобно значение (на персийската дума) е śiras ॐ в Санскрит. Произнася се шира.

Цар на санскрит ॐ pārtha със значение баща и патриарх, тук на персийски Цар ॐ pāriva, произнася се паартха и на персийски партива.

Канас на санскрит е ॐ, означава повелител, вожд, произнася се к̀ана. **Думата има близък строеж със старо българската "КЪНЪЗЪ" (княз като титла и като изговор).**

Веди (третата буква от Глаголицата и Кирилицата, древна арийска литература) на санскрит ॐ, vedi - със значение на 1. **Знание, учител**; vedati (vid) - ॐ е една от гл. форми; 2. **"веди"** е значението на глагола **"уча"** в старобългарската му форма, 3. **Ведическа цивилизация** в Индия. 4. Аз Буки Веди - Аз буквите знам

Слух, чуто на санскрит ॐ śruti, произнася се шрути (типичен пример на трансформация от "р" в "л". Обичайно е и от "ш" към "з" и обратното).

Човек на санскрит ॐ savi, със значение на същество (за

арийците), излъчващо великолепие, красота и светлина. Произнася се ч̀ави.

Татко, татковина त॒ता tāta, произнася се т̀аат.̀̀

Варна на санскрит व॒र॒णा॒ означава: Слава, злато, блясък, красота, звук, цвят.

Произнася се Варна и Варана (व॒).

На санскрит само **Вар** व॒र॒ - var е 1. вода и езеро, 2. Има тълкувания var на да е град-крепост край езеро.

Съдба на санскрит स॒द्ब॒ह॒वा॒ sadbhāva. Определено за всеки човек съществуване, истината за всеки човек. Произнася се садб̀̀а̀а̀а̀а̀

Серди на санскрит स॒ह॒र्दि॒ sahr̥di, със значение на сърцати, смели, произнася се сарди (при ретранслация на а в е серди).

Земя на санскрит हे॒म॒ा॒ hemā, като територия, произнася се х̀емаа, на хинди е хем̀̀

Зима на санскрит हि॒म॒ा॒ himā произнася се хим̀̀а̀, на хинди е х̀йма

Къща на санскрит कु॒ष॒ा॒ kūṣa означава къща, жилище, произнася се к̀у̀ṣа

Кон на Тамилски е kONam

Грива на санскрит е ग॒रि॒वा॒ griva, произнася се гр̀иваа

Дам-обор на санскрит द॒म॒, dam

Гайда на санскрит ग॒य॒ति॒ gāyati (gai), произнася се га̀ая̀ти

Дева- девица на санскрит दे॒वा॒, произнася се дева и devati

Ум, акъл на санскрит अ॒क॒ाला॒ akāla произнася се с пот̀ъм̀ня̀ване

на първата буква А

Памет на санскрит मति matī със значение на памет, съзнание, спомен, произвася се мати с ударение на буквата А

Целувка на санскрит е cumba कुम्बा, произнася се цумба..

Време на санскрит वर 1 - vara, според Capeller's Sanskrit-English Dictionary). Varam

Кутре на санскрит कुशुद्रा - kṣudra, със значение на дребен, безправен, нисш в обществото човек, в "Кастовата система Варна" се нарича кшудра̀.

Чорба има персийски произход: 1. شورآب shorāba - ядене; 2. شور shorb - "пиене".

Чорбаджия не е турцизъм, в турския език "чорбаджи" значи "обръщение към знатен християнин" и към "капитан на еничарите" (Турецко- руский словарь, 1945), а българите са основният християнски народ в османската империя. Следователно "чорбаджи" е българизъм в турския език. Названието в българския език основателно се свързва с човек, който осигурява храната и се разпорежда.

На академичната интердисциплинарна конференция "Корени на българската цивилизация" проведена в периода 19 – 20 май 2005 г., в Икономическия институт на БАН в София, **бяха изнесените факти, за наличието на десетки съвременни селища с имена като Ловеч, Бургас, Варна, Добрич, Шумен и много други в територията на съвременен Иран, Пакистан и Афганистан.**

В словото си ст.н.с. Петър Добрев разказа накратко за преоткриването на древната българска цивилизация и очерта основните ѝ белези и постижения:

1. Известните в древната история на Азия и Европа над 20

вида стоки със български имена, белег на развито земеделие и занаятчийство, както и търговия.

2. Древни строителни традиции и създадени много градове често носещи името Булгар във всички български държави създавани от българите.

3. Известните до момента над 40 титли, санове и държавни и административни длъжности като канас юбиги, боили, багаини, багатури и др. говорещи за развит държавен апарат, доказващ мощна централизирана държава.

4. Създали са три държави в света със името България (освен Балгхара, още и Есперихова (Дунавска) и Котрагова (Волго-Камска) България. Едната от тях съществува и до днес. (Да напомним, че в рамките на съвременна Русия има кавказка автономна република Балкария на част от територията на Старата Велика България на канас юбиги Кубрат.

5. Изключително силно развито занаятчийство във всички български държави.

6. Собствена руническа писменост.

7. Изключително силни и боеспособни армии.

8. Роднинската система е запазена еднаква и с еднакви наименования навсякъде.

9. Бал(г)хара е "страната на 1000-та градове" според древните автори, а градският живот е основа на цивилизацията.

10. Вертикална социална мобилност. Въпреки, че в българските държави има четири съсловия (каквито има във всички индоевропейски държави) те не са затворени кастови системи както примерно и досега в Индия – брахмани, кшатрии, вайшии и шудри. Всеки българин може да расте във

военно-административната йерархия по заслуги и доблест на бойното поле.

11. Всички български държави в историята са били известни с ниските си данъци осигуряващи благоденствие на народа и изобилие от стоки.

12. Големите народи създават богати езици. Това си личи и сега в българския език, който е изключително богат и стои като "прекалено широк костюм от доброто старо време на младостта на остарял и съсухрен човек". Големите и развити цивилизации създават изключително богати езици, каквито малките народи не могат никога да създадат.

Накрая Петър Добрев спомена че в съвременен Афганистан се е запазила пословицата "Работлив като българин".

Конференцията завърши с решението всички участници да изискват от ръководството на БАН официално да предложи на отговорните държавни институции да предприемат действия по:

1. Осъвременяването на историческите учебници с новите открития.

2. Изпращане на официални писма до редица световни университети и научни центрове, както и издателства за включване в съвременните енциклопедии, речници и справочна литература на новите факти и открития за древната българска история.

3. Официално отхвърляне на държавно ниво на досега общоприетата "тюркска теория" за произхода на българите като научно несъстоятелна и вредна в културно отношение. За съжаление тя има своите упорити привърженици сред някои историци в България, изградили върху нея кариерата си и организиращи институционална съпротива срещу новите

тенденции в историческата наука.

4. Организиране на широка медийна разгласа и постоянна информационна кампания за спечелването на общественото мнение в България и всред многобройната българска емиграция в света за подкрепа на каузата.

За изпълнението на тези цели ще се сформира комисия, която да обобщи резултатите от конференцията и да работи по поставените задачи.

Траките са били основната съставна част от войската и главнокомандващите на Александър Велики (около 20 000 души). Когато стига до Бактрия, той дава земя на голяма част от войската си, и дори оставя "тракийските" си военачалници да владеят Бактрия. И до днес обаче по тези места не знаят нищо нито за "траки", нито за "македонци", но знаят отлично кои са българите - в Афганистан "българин" означава също и човек, живеещ отвъд планините (в северен Афганистан - древна Бактрия).

Според учените, които са го придружавали, преди да достигне Балх, наричан от персите Зариаспа, Александър Велики завладял първо древна Ариана (дн. Герат), откъдето се насочил към планината Паропамиз (днешния Хиндукуш) и през нея - в Бактрия, от което личи, че тя се намирала на изток от Хиндукуш - една сурова планина.

След като я прекосил, Александър превзел един древен град, наричан от гърците АОРН-УС, а от местните жители **ВАРНУ (название, подобно на днешна Варна)**. Това бил вторият по големина град и неговите руини до днес личат в областта Балх в Северен Афганистан, недалеч от град Хулм. Столицата Балх останала непревзета, но Александър, разтревожен от вестта, че срещу него се събират големи войски, побързал да обяви цялото царство за свое владение и

да се ожени за местна принцеса...

...

Най-фрапиращи са топонимите, на които е изменена само първата гласна - болгар, булгар. В Африка има градове Болгар и Булхар. Край тях се намират няколко Шар планини. Това не е случайно.

САКАРА е името на старо селище в северен Египет, където е открита **най-древната от съхранените каменни пирамиди**. Построена е от Имхотеп за погребението на египетския фараон Джосер ок. 2650 г. пр.

Христа.

Интересно е да се знае, че близо до **ПЛАНИНАТА САКАР** в България, на 4 май 1981 г. са били започнати мащабни археологически разкопки, с цел разкриване на гробницата на древната обожествена египетска владетелка Бастет, за която се предполагало, че е **ПРЕНЕСЕНА ОТ ЕГИПЕТ, СЛЕД СМЪРТТА СИ, ЗА ДА БЪДЕ ПОГРЕБАНА В ЗЕМИТЕ НА СВОИТЕ ПРЕДЦИ**. Ръководител на експедицията в местността Градището край Малко Търново, е бил директора на отдел „Културно наследство“ Кръстьо Мутафчиев.

Работата започва по настояване и под протекцията лично на Людмила Живкова. Намерените артефакти са засекретени, а входа към пещерата с гробницата е взривен и наводнен.

В това състояние е и в момента.

Странното, е че по време на разкопките умира човека, който е бил ангажиран да осигури на експедицията работна ръка и техника – тогавашния зам. министър-председател и министър на минералните ресурси и металургията инж. Стамен Стаменов.

ОЩЕ ПО-СТРАННО Е, ЧЕ ПО ТОВА ВРЕМЕ (на 21 юли 1981 г.), УМИРА И ИНИЦИАТОРА НА ПРОЕКТА - самата дъщеря на ръководителя на държавата, Людмила Живкова, която тогава е на 38 г.

Според доктора на науките Петър Добрев, в индийския религиозен епос Махабхарата е обозначаван народът „бългх“, заради липсата или трудност при използването на звука „ъ“ в произнасянето и записването на „българи“. Един от героите там е цар Бхарата (*цар Българата*), чиито син е с типичното наше име ПАНЧО.

Там има и герой наречен цар Кардама, за който се твърди, че е от изключително знатен и свещен благороднически род, **И ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ТОЙ Е РЪКОВОДИЛ СПОМЕНАТИЯ НАРОД БЪЛГХ**. СПОРЕД ИНДИЙСКИТЕ ЛЕГЕНДИ, ТОЗИ НАРОД Е ЖИВЯЛ В ОБЛАСТТА БАЛХ, В С ЕДНОИМЕННА СТОЛИЦА БАЛХ (БАКТРИЯ В АФГАНИСТАН). Интересното е, че потомци на царя Кардама се преселват по-късно в Индия и

създават там своя управляваща династия под името Кардамити. Близо 18 века по-късно ще видим вече в Дунавска България български канас юбиги Кардам управлявал през 777 - 803 г. сл. Хр., което показва хилядолетна неизменност на именната система на българите...

...

Свети Император Константин I е тракиец, роден в Наисус (днешен Ниш, Сърбия) в римската провинция Мизия на 27 февруари 274, като син на римския военачалник Констанций Хлор. **Съвсем близо до неговото, е родното място на другия велик император - Свети благоверен цар Юстиниан, който в древното му житие е описан КАТО СЛАВЯНИН (както ще видите по-долу).** Той е първият християнски римски император, чийто Милански едикт слага край на

институционализираното преследване на християните в империята. През 324 година Константин обявява решението си да превърне Византион в *Нов Рим* и на 11 май 330 г. официално провъзгласява града за новата столица на Римската империя.

Интересно е да се знае, че св. цар Константин Велики взема законодателни мерки по отношение на евреите, тъй като те са основните врагове на християнството и инициатори на повечето гонения. Той им забранява да притежават роби християни, както и да обрязват своите роби. Преминаването на християни към юдаизма се забранява. Забранени са и събиранията им за

религиозни служби!

Повечето хора свързват Византия и Византийска Империя веднага с гърците, но това е грешно. Византион е било първоначално тракийско селище, в което гърците основават колония и постепенно засилват присъствието си изтласквайки местното население.

Древното име на града е Βυζαντιον, а за негов основател се споменава Βυζας (Бузас). Личното име Бузас е тракийско, то се ползва и от старите българи под варианта Бузан (*Attamen prius quam Italiam aduentaret, Trapstilam Gepidarum regem inidias sibi molientem bello superans extinxit, Busan quoque Vulgarorum regem magna simul cum suis agminibus caede prostravit...*). Има тракийско племе Βυζαῖοι, но тези факти са извесни предимно на специалистите (В. Георгиев, *Езикът на траките*, 1977, стр.71).

Това вероятно е причината тракиецът Константин да премести столицата си там.

През IV-ти, век светия император създава редица селища на Балканите. Някои от тях са Констанция, Дуросторум (Силистра), Плискува (Плиска), Перестлава (Преслав) и др. На мястото на Византион бива издигнат Константинопол, който става новата столица на Римската Империя. Константин Велики е имал намерение да направи от София най-величествения град на държавата си, често е казвал – *Sardica mea Roma est - Сердика (София) е моя Рим...* в крайна сметка обаче надделява избора за тракийското селище Византион (Βυζαντιον).

След Константин Велики идват още много владетели от

тракийски произход. Това са **Константин II, Констанс I, Констанции II, роденият в Мизия Ветран, Юлиан, Маркиан, Лъв Бесът, Юстин I, Юстиниан I, Тиберий II, Фока...** До 610 г. с кратки изключения владетели на Римската Империя са хора от тракийски произход. Защо да се чудим тогава, че старите българи са имали претенции за престола в Константинопол (Византиум)? Та той им е принадлежал по право!

Вижте цялата стаия: **[ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ \(с допълнения\)](#)**